

עלה נראה שמספרת הג'א תקוט בצע-
דים משפטיים נגד בוני איזור תיירות
של תל-אביב, שברשלנום בנו בו גם פל-
כודות.

חינוך

הזקנים מתכתשים

והבנים נדפקים

הקורבן נבחר במקרה, כמו בפס. שמה
היה עדנה שכטמן, תלמידת שביעית-ביו-
לוגית בתיכון אחד-העם בפתח-תקוה. ביום
השישי האחרון היא הוזעקה לחדר המנהל,
שם נודע לה כי לימודיה מופסקים.

היה זה צילצול הגונג, שהכריז על
פתיחת מאבק איתנים, שהדיו יישמעו,
בתקופה הקרובה, ברחבי הארץ.
פתיחת הסיבוב הנוכחי: ברגע שלימודיה
של עדנה הופסקו, הכריזו כל מורי כי
תתה על שביחה מצידם — עד שתחזור
לכיתה.

איפה שוויון המינים? הסיכסוך
הוא למעשה בין אירגון המורים, התיכונ-

(המשך מעמוד 19)
שה להם. כזה הוא יוסף סרץ מדימונה.
נשוי ואב לשבעה ילדים בגילים משנתיים
עד שלוש עשרה שנים, מתגורר בדירת
חנק של 42 מטרים מרובעים.

זה שנים הבטיחה לו ועדת האיכלוס ה-
מקומית בדימונה דירה מרווחת. "כל מה
שעליך לעשות", אמרו לו, "זה למצוא
את הדירה ואז תגיש בקשה רישמית ו-
אנחנו נאשר לך אותה מיד." פרץ שלא
היו לו כספים לפרוטקציות טובות אף לא
קשרים במתווכים המתאימים, נאלץ לחפש
תקופה ארוכה אחר דירה פנויה מתאימה.
יום אחד התפתחה דירה בקירבת מגוריו.
פרץ פנה לוועדה, הגיש בקשה ולהפתעתו
הודיעו לו פקיד האיכלוס, שהתשובה של-
ית.

תשובה עקיפה. פרץ החליט לא לש-
תוק. לאחר שפנה לגורמים המקומיים ב-
עיריה ובעמידר ללא תוצאות — פנה לשר
השיכון, ואב שרף, בהצעת רעיון שהם פרי
מחשבתו.

כתב פרץ לשר: "כאחד הנפגעים על
רקע פוליטי וחיסול חשבונות אישיים בידי
אנשי ועדת האיכלוס — נציג הרשות המ-
קומית בדימונה, הנני בא להציע לכב' כי
יבטל את ועדות האיכלוס המורכבות ב-
דרך כלל משני פקידים שיש עליהם שלי-
טה כפקידי מנגנון (איש עמידר ואיש משר
רד השיכון) ועוד 2 אנשי פוליטיקה שאין
עליהם שליטה בדרך כלל, בהיותם נבחר
ריס-פוליטיים מובהקים (איש העיריה ואיש
מועצת הפועלים). שני האחרונים ברצותם
לקבל החלטה לגבי איש זה או אחר, ער
שים זאת מתוך חשבונות אישיים-פולי-
טיים ולא מתוך דאגה לאינטרסים של ה-
משפחה הפונה."

תשובה משר השיכון לא קיבל פרץ, אך
לפני ימים מספר קיבל הודעה ממשרד
עמידר בדימונה כי הדירה שביקש מצפה
לכניסתו.

בינוי

מלכודת מוות

במיקלט

השעה היתה אחרי חצות. יוסי (ג'ק)
ס"ג'קסון, גרפיקאי במקצועו, חזר עם
אשתו וילדיהם מבילוי בעיר. הוא החנה
את מכונית הטרנזיט האדומה שלו במגר
רש החנייה, שמתחת עמודי הבית המשר-
תף בו הוא מתגורר ברחוב סנהדרין, בי
שיכון בבלי בתל-אביב.

לרוע המזל, שקע אחד מגלגלי מכוני-
תו בבור שחפרו ילדים בחצר. ג'קסי ניסה
לשווא לחלץ את המכונית. לפתע נזכר
כי במיקלט הבית, הנמצא במרתף, נשארו
כמה קרשים מסוכה שפורקה אחרי סו-
כות.

ג'קסי ירד למרתף המואר והפתוח, הב-
חין בשלולית ליד המדרגות ומאחוריה כתם
לבן. הוא החליט לדלג מעל לשלולית כדי
לא להרטיב את מכנסיו. הוא זינק, ונפל
ישר לתוך שלולית מים עמוקים.

המרתף כולו היה מוצף במים מעור-
בים בסולר עד גובה מטר וחצי. הכתם
הלבן שנראה לג'קסי כריצפה לא היה
אלא קצף של שמן. ג'קסי שקע במים הי-
מקומים, החל לבלוע את הסולר. במזל
הצליח לחלץ את עצמו החוצה ולהיגצל
מטביעה.

כריכת שחיה פרטית. ג'קסי, כמו
דיירי בתים אחרים באיזור זה, לא העלה
על דעתו כי הקבל שבה את הבית צייד
אותו גם בכריכת שחיה פרטית.
מסתבר כי המרתף, שהוא חסר כל פתח
אווירי, הפך למלכודת מוות — שרק בי
נס לא טבעו בה ילדים המשחקים בקיר-
בת מקום — בגלל תנאי הקרקע. המים
מחלחלים אל המרתף בעקבות הגשמים
דרך הריצפה, מתערבבים עם בסולר הי-
דולף ממכל הדלק לחימום הנמצא בי-
קרקע החצר.

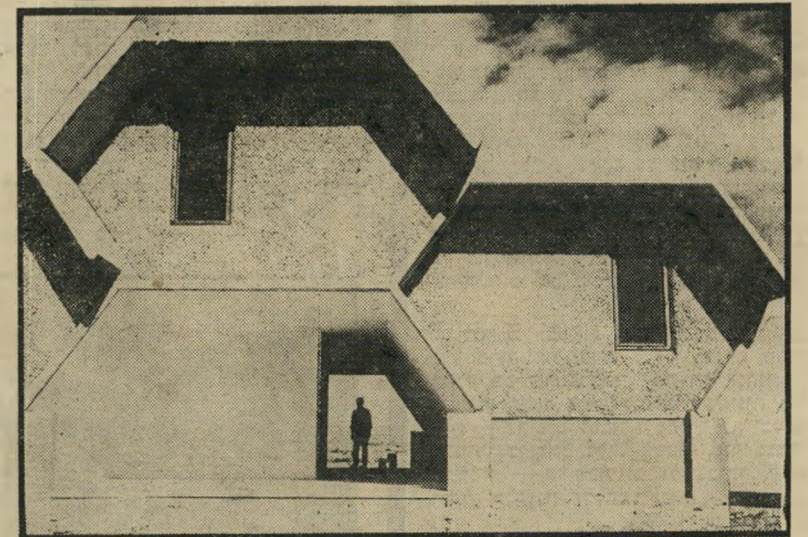
כאשר נודע לשכניו של ג'קסי על הי-
נצלותו מטביעה, החלו אף הם לבדוק
את מיקלט בתיהם. כמעט בכל מקרה בו
הוקם המיקלט במרתף, הסתבר כי המקום
הפך למלכודת מוות מסוכנת.

מסתבר כי כבר בעבר גילו קציני ההג-
דסה של הג'א תכונה מורח זו של הי-
מיקלטים באיזור, והזכירו את הקבלנים
מפני בניית מיקלטים במרתפים. אולם איש
לא פיקח על ביצוע העבודות. אחרי ש-
מכרו את הדירות, שוב לא היה לקבלנים
כל עניין לדאוג לשלום הדיירים.

שביתעם ניבנה מבנייה טרומית, ולאלה
המדברים על סטנדרטיזציה שבבנייה הי-
טרומית — עובדה היא שהצלתה ליצור
כאן חלל שיש להתפאר בו. אמר את
זה יפה ביותר מי שאמר לי: יש כאן
הרגשה של קדושה. זה כמו בית-כנסת!
אחר — חדר אוכל בכרם שלום. באותה
שיטה מתחילים לבצע עתה מרכז אוו-
רי לקיבוצי הערבה, ליד יוטבתה. שם
יהיו תחנת-דלק, מנגון, מעבדות של
הפקולטה לחקלאות, משרדי המועצה, ועד
לבית-עם לכל האיזור — באותה שיטה.

ועם הבימה. אולי זו הרגשה מיסטית,
אבל אני מאמין שבן-אדם קשור בטבורו
למקום שבו נולד."

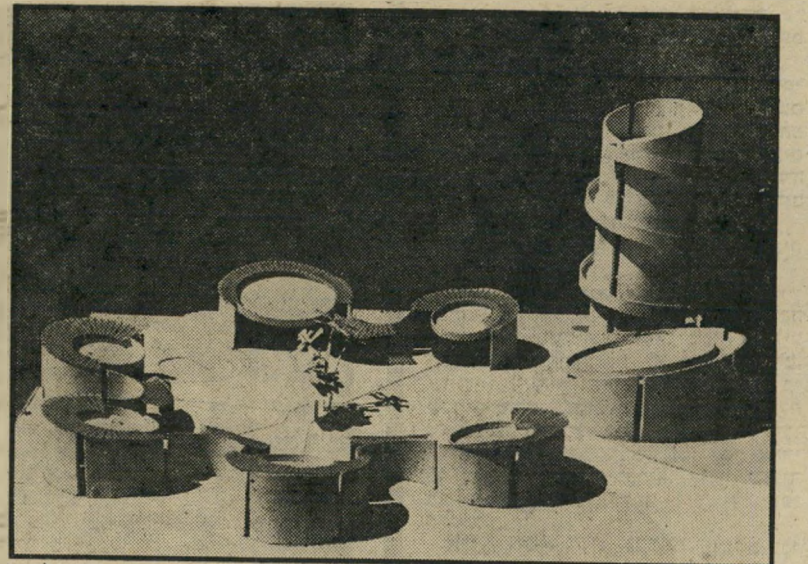
ב-1966 זכה גודוביץ' במילגה של קרן
פורד, מתוך מי יודע כמה מועמדים עול-
מיים, בהתחשב בעובדה שהקרן (ש-
צומצמה מאוד בינתיים) העניקה אז
מילגות ברוטציה של עשר שנים לכל
מקצוע. הוא היה המועמד הישראלי הי-
חידודי שלא נשא המלצות מישראל. טנ-
גה, אותו עזב ביפאן, הוכיח אכזריות
נפש, המליץ עליו בחום. אחד הרעיונות

בית-ספר שדה כחצבה (ביצוע)
במקום להצטיין בניכר —

כשרוצים ויודעים — אפשר לבנות יפה גם
בארץ.
היה זה כאשר אדריכל ידוע הצהיר
מעל דפי העתונות ש"רבות מן ההחל-
טות הקשורות בבניין אינן נחונות בידיו
של האדריכל. אילו היינו כולנו בונים
רק מה ואיך שנראה לנו, כי אז היינו
כולנו מחוסרי עבודה" — ישראל גודו-
ביץ' החליט להגיב. "במצב זה", אמר

ששלח גודוביץ' הוא אותו טראפו, ש-
אפשר לכנותו "השיטה הטרומית של
גודוביץ'". ואשר בהמשך, ועד היום,
משמש כיסוד המשכי במינים של.
ב-67' באה המלחמה, ואחריה הודמנות
חייו, כדברי גודוביץ': "חיסשו אדריכל
בכיר לבנייה הכפרית. הצעתי את עצמי.
האתגר הראשון היה בית-ספר שדה על
שם שמואל דיין (אביו של שר הביט-

הצעה למרכז תרבות בגרופית (דא ביצוע)
— מוטב להיות זיפט בבית.

הוא, אם לא נצא עכשיו ונסביר מה
זו ארכיטקטורה — הרי שלא יירחק
היום בו תיהפך הארכיטקטורה למיקצוע
ארכיאולוגי בלבד.
התוצאה: בתערוכה יוצאת-דופן העור-
מת להיפתח בשבוע הבא בגלריה מבט
בתל-אביב, מתכוון ישראל גודוביץ' להס-
ביר לישראלים מה זו ארכיטקטורה.
בנוסף, הוא העלה הצעה להנהיג ב-
טכניון שבועת אדריכלים, כשם שקיימת
שבועת רופאים. "אם קיים מוסר של
רופאים", טוען הוא בתמימות, "מדוע
לא יהיה גם מוסר של אדריכלים?"

חון) כחצבה. התיכונן התחיל ב-68', הי-
ביצוע ב-69' והגמר בסוף 71'. הצביה
נמצאת בק"מ של 25- כביש הערבה.
תמצא בה את כל התנאים הטיפוסיים לי-
עבודה: רחוק, חם מאוד ביום, קר מאוד
בלילה. הבנייה כולה טרומית, וגם מסר
בכת מתפקודה. כי המקום נועד ללי-
מורים בתנאים מיוחדים.
"בהמשך", הוא ממשיך — "ואני טו-
ען שארכיטקטורה היא המשך של רעיו-
נות, ולא מיבנה אחד בודד ומבריק —
היה בית-עם במושב שדות (מקום, סית'
חת רפח). זו אחת הפעמים הנדירות

גרפיקאי ג'קסי ובנו
טביעה בתוך סולר

ניים לבין משרד החינוך. במסגרת ההסכם
שבין אירגון המורים התיכונים למשרד
החינוך נקבע, כי מורה המשמש כמפרנס
המשפחה זכאי להנחה של 50 אחוז בשכר
הלימוד של ילדיו. לא כן הדבר לגבי
האשה. אם היא עוסקת בהוראה, אך אינה
משמשת כמפרנסת המשפחה — היא זכאית
להנחה של 35 אחוז בלבד משכר הלימוד
של ילדיה.

בהתאם לכך, הודיעה עיריית פתח-תקוה
לעדנה שכטמן, שאמח היא מורה, כי
עליה לשלם 65 אחוז משכר הלימוד.
זה היה לפני שנתיים, כאשר עדנה נכ-
נסה לחמישית. משפחת שכטמן שילמה את
הסכום שנדרש ממנה בלי בעיות. כך —
גם כאשר נכנסה עדנה לשישית.

השנה, החליט אירגון המורים התיכונים
שלא להסכים עם ההסכם, לצאת לקרב.
לאחר שבחר, מסיבות טאקטיות, לפתוח
את המאבק בזירת מלבס, בחרו האחראים
לקרב את משפחת שכטמן, הורו לאם
המשפחה, שהיא חברה האירגון, שלא
שלם את שכר הלימוד עבור בתה — עד
שלא תקבל הנחה של 50 אחוז. כמו עמית
גבר, משפחת שכטמן נשמעה, סירבה לש-
לם את דמי-הלימוד.

לא מכירים. אירגון המורים התיכונ-
ניים איננו מכיר בהסכם הקיים: "מעולם
לא הגענו להסכם מעין זה עם משרד
החינוך", אומר ראובן אבירם, יו"ר אירגון
המורים התיכונים.

לדעת האירגון, ההחלטה המסלה בין
מפרנס למפרנסת היא בלתי הגיונית:
"במצביאות שלנו קשה להבדיל בין מפרנס
למפרנסת", קובע אבירם, "איך אפשר להב-
דיל בנושא זה בין גבר לאשה?"
"שישבת". תורת של עדנה חדלו.
אם כן, לשלם את שכר-הלימוד. צעד זה
גרר, את הפסקת לימודיה של עדנה, וצעד
זה גרר את השבתת לימודיה של כל הכי-
תה השביעית:

השביחה באה קמחאה על הפסקת לי-
מדיה של התלמידה ולא בגלל כל סיבה
אחרת. קבע אבירם. "ישנה הוראה של
(המשך מעמוד 28)